

ikke er heldigt, naar f. Ex. et Sogneforstanderskab bestaaer af 7 Medlemmer, de 3 af dem ere Fædre til de 3; men det er et Forhold, som heller ikke vil indtræde. Vi mene, at man kan stille denne hele Sag fuldstændigt frit her, og vi gaae ud fra, at, naar man kan vælge Fader og Søn til at sidde f. Ex. i denne Sag, saa maa man ogsaa kunne stille det frit, om man vil vælge Fader og Søn til at sidde i Sogneforstanderskabet; jeg troer dog, vi maae overlade til Communerne selv at afgjøre dette. Under Nr. 26 have vi foreslaaet, at Valgtiden skulde indskrænkes til 4 Aar; derom er der ført en Debat under Kjøbstadcommunalloven, men det, som der blev vedtaget, udelukker ikke en Forandring her, thi Forholdene ere i den Henseende noget forstjellige paa Landet og i Byerne, og jeg maa vedblivende anbefale det Forslag, vi have stillet, til Vedtagelse. — Dernæst have vi under Nr. 54 foreslaaet, at der ikke for hvert enkelt Tilfælde skulde vælges en midlertidig Formand, men at der skulde stadigt være valgt en Næstformand. Det er en Bestemmelse, som er i Samklang med, hvad der blev vedtaget i Kjøbstadcommunalloven, og vi have optaget den her, fordi vi troe, at det vil fremme Forretningerne, at Formanden, naar han bliver syg eller skal bort, strax har at melde dette til en Næstformand, istedetfor at Sogneforstanderskabet, uden at der er Noget, som specielt er forpligtet til at sammentalbe det til Møde, skal søge at samles og vælge en Formand; vi troe, at det vilde fremme Forretningerne, hvis man her gik ind paa at gjøre dette Punkt ligt med, hvad der blev vedtaget i Kjøbstadcommunalloven. — Forslaget under Nr. 59 er et Forslag, som den ærede Ordfører gik meget stærkt imod; han siger for det Første, at man kunde berygte, at Skriveren vilde faae en saadan moralsk Dervedt over Forstanderskabet, at Forhandlingerne kunde lide derved. Jeg er nu af den Anskuelse, at hvis vore Sogneforstanderskaber ikke ere mere selvstændige, end at en Skriver saaledes kan løbe med dem, er det for tidligt at give dem større Myndighed, end de allerede have. Dernæst siger den ærede Ordfører: Formanden kan jo selv tage en Mand med sig. Altsaa, Formanden kan tage en Mand som Skriver, men dette maae

vi ikke overlade til Forstanderskabet; Et af Lo, forekommer det mig dog at være langt smultere at henstille til Sogneforstanderskabet selv at vælge en saadan Mand end at overlade til Formanden at tage En idag og en Anden imorgen, og maafee En eller Anden, som er Sogneforstanderskabets øvrige Medlemmer meget ubehagelig. Dertil kommer den Omstændighed, at selve Texten, hvorledes den end forklares, modsiges en saadan Fortolkning, thi der staaer, „leder Forhandlingerne og besørger Forhandlingsprotocollens Førelse selv eller ved et andet Medlem“; han besørger det selv, men der er en stor Forstjæl paa at sørge for, at Protocollen føres og selv at besørge den ført. Jeg kan ikke faae Andet ud, end at dette maa forklares saaledes, at Formanden maa skrive selv, eller at et andet Medlem maa skrive, men her have vi sagt som saa: Forpligte vi ham dertil, og han f. Ex. ikke er stærk i Pennen, tages maafee det dygtigste Medlem bort fra den mundtlige Discussion i Sogneforstanderskabet, thi, naar dette sidder og skriver, og har sin Omhu henvendt derpaa, da han veed at han er forpligtet til at føre Protocollen ordentlig, fordi han ellers bliver multeret, glemmer han let at tage Deel i Forhandlingerne, og disse, som dog ere Hovedsagen, lide derunder. Derfor sig vi, at man hellere, da Formanden alligevel i saadanne Tilfælde vil antage en lønnet Medhjælper, maa overlade til Sogneforstanderskabet selv at bestemme, om det er saaledes stillet, at det finder det passende at tage en eller anden ung Mand, som kan føre Forhandlingerne i Pennen paa Stebet. Jeg forstaaer ikke rettere, end at vi baade have Forslagets Text og Tanken i Forslaget paa vor Side, hvor stærkt end den ærede Ordfører saa gik tilværks imod Forslaget. Forslaget under Nr. 61 var det eneste, som den ærede Ordfører ikke bestemt fraraabede. Vi have meent, at, naar $\frac{1}{3}$ af Sogneforstanderskabets Medlemmer begjærer et Møde, maa det være et tilstrækkeligt Motiv for at holde et saadant; at det skal forlanges af Halvdelen, det vil sige, at over Halvdelen — thi Tallet er ulige — skal være enig om et saadant ekstraordinært Møde, forekommer mig ubilligt, thi, naar $\frac{1}{3}$ finder, at der er Grunde til at holde et Møde, er det